

Arrest

nr. 214 200 van 18 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 18 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-C. RECKER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Guineese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Peul etnie. U bent geboren op 15 juni 2000 in Conakry, waar u uw hele leven woonde. Na het overlijden van uw vader huwt uw oom met uw moeder. U woont in bij uw oom die o.m. als imam werkzaam is. U hielp uw moeder in het huishouden.

Op 21 november 2014 leert u M.-T.B. kennen. Zij is een christelijk meisje. Zelf bent u moslim. Jullie beginnen een relatie. Haar vader gaat niet akkoord met jullie relatie. Op 14 november 2015 komt D., een van de broers van M.-T.B. om het leven door een verkeersongeval op het rondpunt van Handaley.

Jullie hadden daarvoor al enkele aanvaringen met elkaar. De vader van M.-T.B. is een gendarme en verdenkt u ervan dat u zijn zoon gedood heeft. Een dag na het ongeval komt hij met gendarmen van zijn eenheid naar uw gezinswoning. U bent niet thuis, maar uw moeder wel. Zij raadt u aan niet meer naar huis te gaan. U bent op dat moment bij uw vriend Am., die u helpt het land te verlaten. Na uw vertrek wordt uw moeder 3 maal onder voorlopige hechtenis geplaatst om haar te dwingen u aan te geven.

Op 4 december 2015 verlaat u Guinee en reist u via Mali, Burkina Faso, Niger, Libië, Italië en Frankrijk naar België. Op 6 september 2016 dient u een verzoek tot internationale bescherming in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u documenten neer die betrekking hebben op uw asielprocedure.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Alvorens in te gaan op het inhoudelijk aspect van de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, afgelegde verklaringen, dient te worden vastgesteld dat u op 5 september 2016, in het kader van uw verzoek, verklaarde geboren te zijn op 15 juni 2000. De Dienst Voogdij uitte evenwel twijfel omtrent uw beweerde leeftijd, waarna een medisch onderzoek uitgevoerd werd op 28 september 2016, ten einde na te gaan of u al dan niet ouder bent dan 18 jaar. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 18 oktober 2016 door de Dienst Voogdij, betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°, 6§2, 1°; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Programmawet van 24 december 2002, gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op datum van 28 september 2016 een leeftijd had van 20 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. **Omwille van deze reden werd uw geboortedatum aangepast naar 15 juni 1996 en wordt u sinds 28 september 2016 beschouwd als meerderjarig.**

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart Guinee verlaten te hebben omdat u beschuldigd wordt van de moord op de broer van uw vriendin M.-T.B. (notities van het persoonlijk onderhoud van 27/04/2018 (verder notities CGVS), p. 15).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaart dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) niet gesproken heeft over het overlijden van de grote broer van het meisje (notities CGVS, p. 3). U later tijdens het onderhoud gevraagd waarom u **bij de DVZ niet aangaf dat u onterecht beschuldigd werd van moord** (notities CGVS, p. 18), verklaart u dat u toen bang was het te zeggen, want u had niemand gedood. Nogmaals gevraagd waarom u niet vertelde dat u vals beschuldigd werd, weet u niet wat te antwoorden. Nogmaals gevraagd waarom u dat toen niet vermeldde, verklaart u "Het was mijn eerste keer dat ik voor onbekenden over mijn problemen moest spreken. Ik was dat niet gewoon. Het was niet mijn gewoonte om mijn problemen te vertellen, ik was gedesoriënteerd." Opgemerkt dat u nochtans twee maal gehoord werd, nl. in 2016 en in 2018, verklaart u "Ik durfde het niet zeggen." Later gevraagd of u in Duitsland – toen u daar in 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende (notities CGVS, p. 4) - ook allemaal verteld heeft wat u verklaarde tijdens het onderhoud voor het CGVS, verklaart u "Ik had niet de kans om te vertellen zoals vandaag, ze hebben me gewoon enkele vragen gesteld. Ik heb verteld dat ik gevlucht ben omdat ik een relatie had met een meisje en dat de ouders daartegen waren." Gevraagd waarom u **in Duitsland niet sprak over deze valse beschuldiging**, verklaart u er geen lang, maar een kort gehoor gehad te hebben. Opgemerkt dat u het ook in een kort gehoor kan zeggen, bevestigt u dat, maar u wou focussen op de procedure in België. **Het is allerminst aannemelijk dat u in kader van uw verzoeken om internationale bescherming tot drie maal toe – op 05/09/2016 (Fiche mineur étranger non accompagné), tijdens uw asielaanvraag in Duitsland in december 2017 (notities CGVS, p. 4) of wanneer u door de DVZ op 13/03/2018 gevraagd wordt om de redenen voor uw vlucht uit Guinee uit te leggen (vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8) – zou zwijgen over de dood van de broer van M.-T.B. en het feit dat u beschuldigd wordt van hem vermoord te hebben.** Het is evenmin aannemelijk dat u voor de DVZ niet zou verklaren dat de vader van M.-T.B. als **gendarme** werkzaam is (vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8), indien hij in die functie u thuis kwam zoeken (notities CGVS, p. 8 + p. 15) en u

effectief een vrees heeft gedood te worden wanneer u op het commissariaat zal verschijnen (notities CGVS, p. 22).

Daarnaast legt u ook inconsistente verklaringen af aangaande het onderzoek naar de dood van de broer van M.-T.B.. **U weet niet of er een onderzoek loopt naar het ongeval** (notities CGVS, p. 21), omdat het in zijn familie gebeurde en u er niet bij betrokken bent – wat allerm minst aannemelijk is indien u als mogelijke dader gezocht wordt. **U weet evenmin of er reeds een procedure voor het gerecht opgestart werd** (notities CGVS, p. 23), omdat uw moeder niet weet of het zover is. Gevraagd of uw moeder **documenten** ontvangen heeft m.b.t. de inbeschuldigingstelling, verklaart u dat ze u er niets over gezegd heeft. **Gevraagd of zij geen kopie van het document heeft dat zij ondertekend heeft, verklaart u het niet te weten.** Gevraagd of er een **opsporingsbericht** uitgevaardigd werd, weet u dat evenmin. U verklaart daar ook niet naar gevraagd te hebben (notities CGVS, p. 24). U heeft daarenboven totaal geen idee over uw recht op een advocaat, want u had eerder geen problemen. Het is echter niet aannemelijk dat u – als u valselijk beschuldigd wordt van moord – helemaal niet nagaat hoe u uw rechten kan vrijwaren. **U weet evenmin welke auto betrokken was bij het verkeersongeval** (notities CGVS, p. 20), omdat uw vriendin of uw moeder u daar niets over verteld hebben. **U weet evenmin of er bewijzen zijn dat u de dader bent** (notities CGVS, p. 19), omdat uw moeder u nooit gezegd heeft dat ze haar bewijzen getoond hebben. Opgemerkt dat als er geen bewijzen zijn, iedereen het gedaan kan hebben, verklaart u “Ik weet niet waarom ze dat doen,” maar denkt u wel dat het is omdat u de dochter (M.-T.B.) ontmoette. Later nogmaals gevraagd of hij (de vader van het slachtoffer) bewijzen heeft dat u dat gedaan heeft, verklaart u “Eerlijk, dat weet ik niet. **Ik weet niet of hij bewijzen heeft**” (notities CGVS, p. 22). Gevraagd wat M.-T.B. zegt over enige bewijzen, verklaart u dat zij u gelooft en dat ze weet dat u er niet toe in staat bent omdat u niet kan rijden. Gevraagd wat zij zegt over de bewijzen die haar vader heeft, verklaart u “Ze zegt dat hij dat zegt omdat ik ruzie had met haar broer en dat we al gevochten hebben.” U maakt het allerm minst aannemelijk dat er een onderzoek loopt naar uw betrokkenheid bij de dood van D.B..

U verklaart dat **uw moeder al meerdere malen, 3 keer, onder voorlopige hechtenis geplaatst** werd (notities CGVS, p. 17). Gevraagd wanneer ze dat gedaan hebben, verklaart u dat het **na uw vertrek** uit uw land was. Gevraagd wanneer zij in voorlopige hechtenis geplaatst werd, verklaart u “Eerlijk, **ik ken de data niet**, maar het is mijn moeder die mij verteld heeft dat de vader haar drie keer gearresteerd heeft.” Gevraagd wanneer uw moeder u dat verteld heeft, verklaart u dat ze u gebeld heeft nadat u het bevel om het land te verlaten ontvangen had en dat u toen op straat sliep. Eerder verklaarde u naar Duitsland gegaan te zijn omdat u op straat moest slapen (notities CGVS, p. 4). Het verwondert dan ook dat u **voor de DVZ nergens aangehaald heeft dat uw moeder in voorlopige hechtenis plaatst werd** (vragenlijst CGVS dd. 13/03/2018, vragen 3.1-3.8). U verklaart verder dat **uw moeder het maar één keer gehad heeft over de voorlopige hechtenis** (notities CGVS, p. 17-18). Nogmaals gevraagd wanneer zij gearresteerd werd, verklaart u het al gezegd te hebben en dat ze u **geen data gegeven** heeft. Later tijdens het onderhoud herhaalt u dat uw moeder u **nooit data gezegd** heeft (notities CGVS, p. 23), maar dat ze alleen gezegd heeft dat ze 3 keer meegenomen werd. U maakt het niet aannemelijk dat uw moeder na uw vertrek uit Guinee onder voorlopige hechtenis geplaatst werd. Gevraagd hoe het nu met M.-T.B. is, verklaart u dat het gaat, maar dat ze de laatste keer alleen gezegd heeft dat ze wilt vluchten (notities CGVS, p. 17).

Gevraagd waarom zij dat wil, verklaart u dat de **afstand tussen jullie te ver is** en dat zij die situatie niet kan aanvaarden. Gevraagd welke situatie u bedoelt, verklaart u “Het feit dat we ver van elkaar wonen. U weet, we wilden trouwen. Ze zegt dat, door de **afstand**, kunnen we onze wensen niet voldoen en is zij bang dat ik elders zal rondkijken.” Pas wanneer gevraagd wordt hoe haar situatie daarbuiten is, spreekt u over de beschuldiging. U maakt het niet aannemelijk dat uw vriendin Guinee wilt verlaten omwille van de door u aangehaalde problemen.

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u problemen heeft met de vader van M.-T..

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

U verklaart voor de DVZ dat zowel uw broer Th.mo. als uw zus As. bij een tante langs vaderskant wonen (verklaring DVZ, p. 7). Voor het CGVS verklaart u echter dat zij bij een oom en een tante langs **moederskant** wonen (notities CGVS, p. 7), sinds het overlijden van uw vader.

U legt in kader van uw verzoek om internationale bescherming documenten neer die door de DVZ opgesteld werden, nl. de vragenlijst van het CGVS (dd. 13/03/2018) en de Fiche “Mineur étranger non accompagné” (dd. 05/09/2016). Deze documenten bevonden zich reeds in uw dossier en werden meegenomen in de beoordeling van uw verzoek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 18 juli 2018 een schending aan van *"artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM")"*.

Hij stelt dat *"de bedreigingen en vervolgingen hebben plaats gevonden wegens valse beschuldigingen van moord door de vader van zijn vriendin, omdat hij voor religieuze gronden de huwelijk en relatie tussen verzoeker en zijn dochter weigert"* en meent dat *"deze vervolging en vrees voor vervolging dus gebaseerd [zijn] op godsdienstige overtuigingen"*. Hij benadrukt nog dat *"de hoofdvervolger van verzoeker (de vader van zijn vriendin) lid van de politie [is]"*.

Hij citeert uit *"Refworld, « Guinée: mariages entre personnes de tribus différentes (surtout Malinké et Peul) et perception de ces mariages; protection offerte par l'État dans le cas où les parents s'opposent à un mariage interethnique" »* van juni 2004, bij het verzoekschrift gevoegd, aangaande problemen en geweldplegingen wanneer een familie niet akkoord gaat met een interreligieus huwelijk. Verzoeker vraagt zijn *"verklaringen te willen herlezen en deze op een objectieve wijze na te gaan, rekening houdend met de algemene beschikbare informatie over de huwelijken tussen moslims en christen en Guinee"*.

Hij meent *"dat er genoeg elementen zijn om de vrees voor vervolgingen van verzoeker in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel"*. Hij geeft vervolgens een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, over artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, over de subsidiaire beschermingsstatus en over de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van *"artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest")"*.

Verzoeker wijst opnieuw op het bij het verzoekschrift gevoegde rapport *"Refworld, "Guinée : mariages entre personnes de tribus différentes (surtout Malinké et Peul) et perception de ces mariages; protection offerte par l'État dans le cas où les parents s'opposent à un mariage interethnique"* van juni 2004 dat volgens hem *"duidelijk [stelt] dat pogingen tot huwelijk tussen christen en moslims tot weigering en tot problemen tussen families leiden kunnen"*. Hij besluit *"dat de vrees voor vervolging van verzoeker zoals verklaart gedurende zijn gehoor niet alleen plausibel zijn, maar overeenkomen met de beschikbare informatie"*. Hij herhaalt dat hij geen bescherming kan verkrijgen *"aangezien zijn hoofdvervolger lid van de politie is"*.

Verzoeker bevestigt dat hij niet durfde vertellen over de valse moordbeschuldiging in zijn hoofde omdat *"hij verward was en de procedure niet verstond"* en omdat hij *"geneert was om van deze beschuldigingen over een onbekende persoon te spreken"*.

Dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet vertelde dat de vader van zijn vriendin lid van de politie is, wijt hij aan het feit *"dat hem de vraag niet gesteld werd, dat hij het kort houden moest, en sinds hij niets verstond van de procedure wist hij ook niet dat hij het beter had vertellen moeten"*.

Hij geeft toe dat hij over het onderzoek naar de dood van de broer van zijn vriendin *"weinig informatie"* heeft, gezien *"hij zodra zijn moeder hem verwittigt heeft dat de politie hem zoekt, gevlucht is"*, zijn moeder analfabeet is en de procedure zelf niet kent, en zijn vriendin hem ook niet veel kan vertellen.

Waar hem verweten wordt dat hij niet weet of hij in Guinee recht had op een advocaat, legt verzoeker uit *“dat hij het niet weet, omdat zelfs indien hij het recht op een advocaat in theorie gehad had, hij de advocaat niet had betalen kunnen”*.

Hij geeft aan dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet vertelde over de voorlopige hechtenis van zijn moeder omdat *“dit na zijn vertrek uit het land gebeurde, en dat zijn moeder hem niet veel erover vertelde”*.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld *“dat het niet aannemelijk is dat zijn vriendin Guinee verlaten wil omwille van de door verzoeker aangehaalde problemen, omdat, toen gevraagd hoe het met haar ging, hij eerst vermeldde dat ze van de afstand tussen hen 2 leidde, en daarna verklaarde dat ze het land verlaten wil wegens de beschuldigingen tegen verzoeker en de uitvlooiende problemen”*, legt verzoeker uit dat hij zijn problemen heeft willen benoemen door over de afstand te praten *“sinds de afstand door zijn problemen en de beschuldigingen tegen hem veroorzaakt werd”*.

Verzoeker meent dat er *“een missverstand was”* en stelt dat zijn broer en zus bij een tante langs moederkant wonen.

Hij wijst erop *“dat hij veel details over zijn vriendin gegeven heeft (CGVS p8-9), de welke niet in aanmerking genomen werden door de CGVS”*.

Volgens verzoeker moeten zijn verklaringen *“als aannemelijk en geloofwaardig beschouwd worden, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel”* gezien *“er voldoende objectieve elementen [bestaan] die de nauwkeurige en eenduidige verklaringen van verzoeker ondersteunen opdat zijn asielrelaas als geloofwaardig beschouwd wordt door Uw Raad, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel”*.

Verzoeker meent *“dat de Commissaris generaal en subjectieve appreciatie van-de feiten en het relaas doet”*, *“dat de motivering van de Commissaris generaal omtrent het beweerde gebrek aan geloofwaardigheid van de bedreigingen niet draagkrachtig is en verworpen moet worden”*, dat *“de elementen die worden ingeroepen door de Commissaris generaal onvoldoende en niet draagkrachtig [zijn]”*, dat *“de argumentatie en redenering van verweerder niet overtuigend [is] en de bestreden beslissing niet draagkrachtig gemotiveerd [is]”* en dat geen rekening werd gehouden *“met alle vereiste objectiviteit de verklaringen van verzoeker en de beschikbare informatie behandeld”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing *“te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen voor bijkomend onderzoek”*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker *“Refworld, « Guinée: mariages entre personnes de tribus différentes (surtout Malinké et Peul) et perception de ces mariages; protection offerte par l'État dans le cas où les parents s'opposent à un mariage interethnique »”* van juni 2004.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Vooreerst stelt de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, Dienst Voogdij van 18 oktober 2008 dat de resultaten van de medische test aantonen dat verzoeker op datum van 28 september 2016 een leeftijd had van 20 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen geboren te zijn op 15 juni 2000. Verzoekers vasthouden aan een geboortedatum (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 4) die niet op de waarheid kan berusten en waarvan hij ook - zonder nuttige verklaring - geen enkel stavingsstuk voorlegt, doet ernstig afbreuk aan zijn gehele geloofwaardigheid en wil tot medewerking.

2.4.2. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst uit vrees voor problemen met de familie van zijn vriendin M.-T., omdat deze familie hem ervan beschuldigd de broer van M.-T. te hebben vermoord. De Raad hecht echter geen geloof aan het asielaanvraag van verzoeker.

2.4.3. Zo blijkt dat verzoeker kennelijk onbezonnen aan een relatie met M.-T. begon, een Christelijk meisje van de Toma-etnie (notities, p. 9), terwijl hij zelf tot de Peul-etnie behoort, moslim is en zijn stiefvader als imam werkt (notities, p. 5, 7). Hij verklaarde dat hij M.-T. in november 2014 benaderde na een voetbalmatch, dat zij hem haar telefoonnummer gaf en dat ze elkaar belden en een relatie begonnen (notities, p. 9, 16). Verzoeker vermoedde weliswaar dat zijn stiefvader een toekomstig huwelijk met een Christelijk meisje niet zou goedkeuren (*“Neen, eerlijk dacht ik niet dat hij het zou aanvaarden. Hij is imam.”*; notities, p. 16), maar volgens zijn verklaringen heeft hij dit desondanks uitdrukkelijk aan zijn moeder en stiefvader gevraagd (*“Ik vraag me af wat de reactie van mijn ouders is. Ik sprak met mijn moeder. Mijn moeder zei dat wat zij dacht, het is niet zij die beslist, zij is maar een vrouw en ik weet dat ik op een dag wil trouwen, dat het mijn familie langs vaderskant het zal vragen voor mij. Ze zei me, het is mijn oom die in mijn geval de stappen zal zetten. Hij is mijn autoriteit langs vaderskant. Ik zei, het is geen probleem, ik zal met mijn oom proberen te praten. Ik ging naar mijn oom. [...] Hij heeft me gezegd dat ik het niet aan een christen kan vragen. Hij is moslim, hij is een notabele en hij is imam.”*; notities, p. 16). Verzoeker ging er tevens vanuit dat de familie van M.-T. hun relatie wel zou goedkeuren (notities, p. 16-17). Het was pas in juli 2015, toen verzoeker en M.-T. naar haar thuis gingen om de verjaardag van haar vader te vieren, dat ze te weten kwamen dat haar familie een huwelijk niet zou aanvaarden (*“Ik zag haar vader de eerste keer op 04/07 bij zijn verjaardag. Ze had me uitgenodigd. Toen ik toekwam, stelde ze me voor aan haar moeder en vader. Haar vader vroeg me wie ik ben, van welke etnie en welke religie. Ze zei dat ik moslim ben. Haar vader zei voor mij, ok, wij gaan hierna praten. Na de verjaardag ben ik terug naar huis gegaan. Later heeft ze mij gebeld. Ze heeft gezegd, mijn vader heeft met me gesproken. Hij zei me dat hij tegen ons toekomstige huwelijk is, dat hij niet wil dat je met mij trouwt.”*; notities, p. 15).

2.4.4. Een dergelijke gang van zaken wijst erop dat relaties/huwelijken tussen verschillende etnieën en/of religies kennelijk geen dermate problematische kwestie zijn, dan wel dat verzoekers relaas niet op de waarheid kan berusten. Indien dergelijke relaties/huwelijken in werkelijkheid uitermate gevoelig zouden liggen in Guinee, zoals in het verzoekschrift onder verwijzing naar *“Refworld, “Guinée : mariages entre personnes de tribus différentes (surtout Malinké et Peul) et perception de ces mariages; protection offerte par l'État dans le cas où les parents s'opposent à un mariage interethnique”* van juni 2004 wordt beweerd, zou verzoeker dit immers logischerwijze hebben geweten bij het aangaan van de relatie en zou hij de reactie van de familie van M.-T. minstens hebben kunnen vermoeden.

2.4.5. Verder blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker de valse beschuldiging dat hij de broer van M.-T. zou hebben vermoord, niet heeft vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 5 september 2016, noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 13 maart 2018. Hij gaf zelf toe dat hij dit evenmin vertelde bij zijn verzoek om internationale bescherming in Duitsland in december 2017 (notities, p. 24). Deze valse beschuldiging noemt hij thans nochtans dé reden voor zijn vlucht uit Guinee.

2.4.6. Bij het invullen van de “*Fiche mineur étranger non accompagné*” van 5 september 2016 noemde verzoeker als vluchtmotief dan weer de druk van zijn familie om te studeren en te werken terwijl hij voetbal wilde spelen (*Fiche mineur étranger non accompagné*, p. 3) en maakte hij geen melding van M.-T. of problemen met haar familie, noch van de moord.

2.4.7. Bovendien verklaarde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 13 maart 2018 uitdrukkelijk dat er geen eerdere incidenten waren tussen verzoeker en de familie van M.-T. (vragenlijst DVZ 13 maart 2018, vraag 3.5), terwijl hij op het Commissariaat-generaal plots sprak over twee fysieke ruzies met haar broer D., in oktober en november 2015, voorafgaand aan diens overlijden bij het auto-ongeval (“*D. was tegen onze relatie met zijn zus. Hij heeft me twee keer aangevallen. [...] Ik heb gevochten met haar broer. Je ziet mijn vinger, hij heeft me verwond met een mes.*”; notities, p. 19). Het is niet aannemelijk dat verzoeker over dergelijke evidente kwesties niet eenduidig is. Verzoekers asielaanvraag lijkt steeds verder uitgebouwd naarmate de procedure loopt.

2.4.8. Van een verzoeker om internationale bescherming die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag nochtans worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een volledige en correcte manier aanbrengt. De verzoeker om internationale bescherming dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielaanvraag (RvS 10 oktober 2006, nr. 163.364).

2.4.9. Zijn beweringen dienaangaande op het Commissariaat-generaal, dat “*Ik wist niet waarom ze me al die vragen stelden. Ik wist niet welk doel dat had. Ik was gedesoriënteerd, ik was bang. [...] Het was mijn eerste keer dat ik voor onbekenden over mijn problemen moest spreken. Ik was dat niet gewoon. Het was niet mijn gewoonte om mijn problemen te vertellen, ik was gedesoriënteerd. [...] Ik durfde het niet zeggen.*” en de argumentatie in het verzoekschrift dat “*hij verward was en de procedure niet verstond*” en hij “*geneert was om van deze beschuldigingen over een onbekende persoon te spreken*”, komen voor als uitvluchten nu verzoeker niet verklaart waarom hij drie gelegenheden, gespreid over meerdere jaren, liet voorbijgaan om over de eerdere incidenten en de directe aanleiding van zijn vertrek te vertellen.

2.4.10. De Raad merkt op dat een verzoek om internationale bescherming reeds een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoeker (kan) bieden. De behandeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt in vertrouwen en “*vrees*” kan dan ook geen reden zijn om in het onthaalland onvolledige informatie omtrent zijn asielaanvraag te debiteren. Daarenboven werd verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken nog meegedeeld: “*U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen.*” (vragenlijst DVZ 13 maart 2018, voorafgaand advies). Ook bij de CGVS wordt bij de aanvang van het gehoor gesteld: “*Als u op een vraag niet kan antwoorden, mag u dat zeker zeggen. Het is vandaag vooral belangrijk dat u de waarheid spreekt*”.

2.4.11. Het nalaten van verzoeker om de eerdere problemen met de familie van M.-T. en de valse beschuldiging (volgens hem dé reden voor zijn vlucht) eerder te vermelden, wijst er dan ook op dat deze feiten niet hebben plaatsgevonden. Verzoeker voegt feiten toe aan zijn asielaanvraag naarmate de asielaanvraag vordert.

2.4.12. Dit wordt bevestigd door de vaststelling dat verzoeker onaannemelijk onwetend is over het auto-ongeval, het onderzoek en de inbeschuldigingstelling. Zo weet verzoeker niet welke auto betrokken was bij het verkeersongeval (notities, p. 20) en weet hij niet of er bewijzen zijn dat hij de dader is (notities, p. 19, 22). Dat verzoeker ervan verdacht zou worden het dodelijk auto-ongeval te hebben veroorzaakt, is des te opvallender daar hij volgens zijn eigen verklaringen niet eens kan autorijden (notities, p. 21). Voorts bleek verzoeker evenmin te weten of er een onderzoek loopt naar het ongeval (notities, p. 21), of er een procedure voor het gerecht opgestart werd (notities, p. 23), of er een opsporingsbericht uitgevaardigd werd (notities, p. 24) en of hij recht op een advocaat zou hebben (notities, p. 24). Waar hij beweerde dat zijn moeder drie keer onder voorlopige hechtenis geplaatst werd om haar te dwingen verzoeker aan te geven (notities, p. 17), merkt de Raad op dat verzoeker hierover bij de Dienst Vreemdelingenzaken niets vermeldde (vragenlijst DVZ 13 maart 2018, vragen 3.1-3.8) hoewel hij hier toen reeds van op de hoogte was (notities, p. 4, 17-18), en dat hij evenmin kan aangeven wanneer zijn moeder vastgehouden werd (notities, p. 17).

2.4.13. Ook het feit dat verzoeker, gevraagd naar de reden waarom zijn vriendin M.-T. het moeilijk heeft met “die situatie”, aanvankelijk enkel sprak over “*Het feit dat we ver van elkaar wonen. U weet, we wilden trouwen. Ze zegt dat door de afstand kunnen we onze wensen niet voldoen en is zij bang dat ik elders zal rondkijken.*” (notities, p. 17), en pas na doorvragen melding maakte van de dood van haar broer en de beschuldiging in hoofde van verzoeker (“*Zij zegt dat ze om die beschuldiging lijdt. Ze zegt dat ze niet kan geloven dat haar ouders hiertoe in staat zijn om mij verkeerdelijk te beschuldigen van de dood van haar broer om van mij af te raken.*”; notities, p. 17), wijst op dat verzoeker om andere persoonlijke migratieredenen naar Europa kwam.

2.4.14. Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoeker geen enkel stuk neerlegt ter staving van zijn identiteit of asielrelaas. De Raad herhaalt dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Verklaringen kunnen op zich een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. Tezelfdertijd kan er ook op worden gerekend dat de verzoeker om internationale bescherming in het kader van medewerkingsplicht alle nodige inspanningen levert om de bewijzen voor te leggen die in zijn geval redelijkerwijze te verwachten zijn.

2.4.15. Verzoeker kan het ontbreken van enige bewijs niet verklaren, noch kan hij aantonen dat hij ernstige pogingen ondernam om stavingsstukken te bekomen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit en het asielrelaas is dan ook een verdere en negatieve indicatie met betrekking tot het asielrelaas van verzoeker, temeer gezien hij zelf aangaf nog contact te hebben met zijn moeder, zijn broer, zijn zus, zijn vriendin M.-T. en zijn vriend Am. in Guinee (notities, p. 7, 11).

2.4.16. Betreffende de stelling in het verzoekschrift “*dat de vrees voor vervolging van verzoeker zoals verklaart gedurende zijn gehoor niet alleen plausibel zijn, maar overeenkomen met de beschikbare informatie*”, onder verwijzing naar het bij het verzoekschrift gevoegde rapport “*Refworld, “Guinée : mariages entre personnes de tribus différentes (surtout Malinké et Peul) et perception de ces mariages; protection offerte par l'État dans le cas où les parents s'opposent à un mariage interethnique”*” van juni 2004 dat volgens hem “*duidelijk [stelt] dat pogingen tot huwelijk tussen christen en moslims tot weigering en tot problemen tussen families leiden kunnen*”, merkt de Raad op dat uit dit rapport blijkt dat interethnische huwelijken in Guinee voorkomen, dat dit soms voor problemen kan zorgen maar dat de samenleving er in het algemeen erg tolerant tegenover staat. Het rapport geeft aan dat er ook moslims en christenen trouwen en dat een dergelijk huwelijk voor moeilijkheden kan zorgen wanneer de families er niet achter staan. Uit deze informatie blijkt echter geenszins dat elk interethnisch of interreligieus huwelijk op systematische wijze gepaard gaat met ingrijpende en/of levensbedreigende problemen waartegen geen bescherming mogelijk is. Het rapport stelt daarentegen dat, hoewel deze problemen meestal binnen de familie(s) wordt opgelost, de politie ook optreedt in het geval van “*des blessures graves*”.

2.4.17. Hoe dan ook volstaat een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke, gelet op voorgaande vaststellingen aangaande de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

2.4.18. Volledigheidshalve stelt de Raad nog vast dat uit verzoekers verklaringen niet kan blijken dat hij zich niet in een ander deel van Guinee zou kunnen vestigen, teneinde aan de problemen met de familie van M.-T. te kunnen ontkomen, indien hieraan al geloof zou worden gehecht. Integendeel, op het Commissariaat-generaal stelde hij: “*Hij wil mij nog steeds. Zij moest naar de politie gaan om zich te engageren dat ze mij zou aanbrengen. Mijn moeder zei omdat ik ver was, dat ze het wel durfde aanvaarden. Als ze me daar zien, kunnen ze doen wat ze willen.*” (notities, p. 15).

2.4.19. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.20. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Guinee een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Wat de aangevoerde schending van artikel 13 van het EVRM betreft, wijst de Raad erop dat artikel 13 van het EVRM voorziet dat eenieder wiens rechten en vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoeker, dient te worden vastgesteld dat hij gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd.

2.8. Aangaande de aangevoerde schending van de "*artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest")*", merkt de Raad op dat vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142), wat in het verzoekschrift wordt nagelaten.

2.9. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.9.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.9.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK